

АНТОН КОПРИНАРОВ
УСПЕШНА
СЕДМИЦА!

*Благодарност към
Александър Гиргинов, Дамян Бърняков,
Костадин Кацаров, Милко Григоров,
проф. Тодор Боров
с изпълнители д-р Веселин Ганева и Любен Атанасов.
И на много други от древни времена до днес,
допринесли за човечеството не само със знания,
но и с откровения за неговите заблуди
в осъзнаване на неизвестното*

Откровение като въведение

Сутрин е. Понеделник сутрин. Позволявам на съзнанието отначало бавно, а след това импулсивно, почти хищно да сграбчи мозъка ми и да го стисне в юмука на мисълта. Залюлявам се между спомените от вчера и очакванията за днес. С тях идват *страховете*. Отварям очи. Изморена съм, а седмицата едва що започва. Навън вали. Очакват ме куп задачи, които се тълпят и блъскат в съзнанието ми, което ги етикетира с „Трябва“ и мислено ги подрежда... запълвайки деня с тях – както и следващия, и много дни след това.

Ако просто стана, пия кафе, сновейки между банята (за да видя с безпощадна яснота първите връзали се в лицето ми бръчки), детските стаи (събирайки чашите с недопито мляко) и гардеробната (вечно питаща се какво да облека), ще започне поредният сив ден, в който *радостта* ще е последното нещо, за което ще се сетя... Нима не е неизбежно? *Трябва* да се работи, да се *тревожим* за децата, затова как изглеждаме в очите на другите, за килограмите си, за здравето си, макар и на последно място...

По този начин се събуждах преди. Вече не. Сега отивам в банята и спокойно поглеждам поостарялото си лице в огледалото. Усмиввам се и си казвам „Добро утро, пре-красно момиче! Днес е поредният хубав ден, който започваш без стракове и без очаквания, но със свет-

нали очи и жадна за знание душа. Ден, в който ще наблюдаваш внимателно и ще оставяш всичко да потъва в теб, а радостта от осъзнатото ще е твоят безценен дар, с който ще си полезна на себе си и другите.“

Усмиввам се! И благодаря! Благодаря в мисълта си за всичко, което имам, и за онова, което нямам, за радостта да се събудя преизпълнена с обич! Обич не изострена от непременност, не насочена от егото, не примирена от безволие, не обезцветена от без изборност, обич светла, окриляваща, безкористна и красива; обич към мен самата и към всичко и всички. Обич като фотон от светлина. Обич, от която се ражда радостта!

Промяната настъпи бавно. Осъзнах, че търсещата ми, вечно устремена душа копнее за спокойствие и красота. Затова помолих за съвет баща ми. И той написа за мен тази книга. Седмица след седмица, повече от четири години, той приготвяше за мен по едно послание, което ми четеше всеки понеделник сутрин, пожелавайки ми: „Успешна седмица!“ Всяко послание започваше с поговорка или пословица от различни части на света. Тези кратки, наситени с праисторическа мъдрост и обогатени с национални особености откровения отвориха очите ми за простия, синтезиран народен изказ, пропит с житейска мъдрост и човештина.

Всяко послание съдържа и мъдра мисъл на известна личност. Колко красота, брилянтност, истини и огорчения, окриляващи мисълта идеи и разтърсващи прозрения срещнах в тях! Щастлива съм, че духът ми се докосна до подобни откровения. И всички те – мисъл след мисъл – са събирани от книгите. Бисер след бисер, сякаш за да увенчаят мистичната, несъвършена, противоречива, но устремена човешка душа; устремена към познание, себепознание и човечност. Благодаря ти, татко, че ги събра за мен!

Посланията съдържат и притчи, които очароват детето във всеки от нас. Притчите са като цветовете, а ние като колибри поглъщаме прекрасния им нектар, с който храним душите си.

Всяка седмица бях дарявана и с частички радост, в тяхната откровена проява – смеха. Посланията съдържат весели истории, свързани с имената на известни личности.

И всеки понеделник сутрин аз получавах моето послание, моето наситено с мъдрост и обич пожелание за успешна седмица!

Споделям с вас радостта си!

Миглена Копринарова-Ангелова

Умният човек е спокоен като пълноводна река.

– МОНГОЛСКА –

Този, който реформира себе си, е извършил повече за реформиране на обществото, отколкото гълпа от кресливи импотентни патриоти.

Дж. Лаватер

Единствените в света

Една чужденка попитала жената на Леонид:

– Защо вие, лакедемонките, сте единствените жени в света, които имат влияние върху мъжете?

– Защото ние сме единствените жени, които раждат истински мъже – отвърнала лакедемонката.

Ференц Лист и лицемерието

След един концерт, дирижиран от Лист, негов почитател отишъл у дома му и подхванал:

– Маестро, ще ви кажа под секрет, че във вашия оркестър има неколцина музиканти, които се отнасят лицемерно към вас.

– Извинете, господине – прекъснал го Лист.

– Аз повече уважавам лицемерите, които свирят в оркестъра ми, отколкото лицемерите, които идват в моя дом.

Отмъщение

Видна виенска дама отишла на бал в едно семейство. През време на танца тя изгубила разклатения си зъб. Дълго го търсила из залата, но напразно. Там бил и един от нейните някогашни обожатели, когото тя отблъснала, и разбрал какво се случило. След няколко дни, когато се разхождал на полето, той намерил грамаден волски зъб. Взел го и го изпратил на дамата със следната бележка:

„Тъй като изгубихте своя зъб и не успяхте да го намерите, аз ви пращам този, за да го ползвате вместо загубения!“

Дамата върнала подаръка на наглия кавалер, като му отговорила:

„Вашата любезност е покъртителна! Фактът, че сте извадили собствения си зъб заради мен, ви издига в моите очи като герой!“

*Да знаеш нещо
не е същото като да се възползваш от него.*

– китайска

Специалистът е човек, който е спрял да мисли – той знае.

Франк Л. Райт

Развод

Упрекнали един римлянин за развода му с неговата непорочна, красива и богата жена. Той обаче показал крака си и рекъл:

– Погледнете тази красива и съвършено нова обувка! Би ли могъл някой освен мен да знае къде ме стяга?

Бетовен и Хумел

Бетовен се скарал с Хумел и му изпратил следното писмо: „Недейте се мярка повече пред очите ми! Вие сте подло куче, а на такова куче е нужен само намордник!“

Още на другата сутрин обаче той разбрал, че е направил грешка. Отишъл в дома на Хумел и в присъствието на няколко души му се извинил, като добавил:

– Аз не съм лош човек, а само страхлив.

Троен отговор

Полуобразован младеж попаднал между хора на изкуството и решил да се самоизтъкне.

– Каква е всъщност разликата между водевила, комедията и трагедията? – попитал той.

Сред присъстващите бил един актьор.

– Отговорът се съдържа в самия вас – казал актьорът. – Това, че вие, един културен човек, не знаете тази разлика – за мен е водевил, за вас е трагедия, а за всички присъстващи е комедия.

*Великото се руши от омразата, нищожното
се издига от любовта.*

латинска

Няма нищо по-отвратително от един потиснат, станал
потисник.

Анри Пози

Почетно писмо

Сиракузкият тиранин Дионисий поканил Аристип. На масата му отредил почетно място до себе си. На следващия ден пак го поканил, но му определил място на другия край на масата. По време на обяда той се обърна към Аристип и го попитал:

– Какво мислиш за сегашното си място, сравнено с това, което заемаше вчера?

– Мисля, че между двете места няма никаква разлика, щом като аз седя на тях – отговорил Аристип.

Музикален облог

Моцарт се обзаложил с учителя си Хайдн, че може да композира пиеса, която той не би могъл да изсвири. След десетина минути му подал готовата партитура. Хайдн прегледал нотите и се провикнал:

– Ехе, какво е това? Тук има нота, която трябва да се изсвири в средата на клавиатурата по същото време, когато ръцете се намират в двата противоположни края. Не! Такова нещо никои не може да изсвири!

Моцарт се усмихнал и седнал пред пианото. Когато стигнал до въпросната нота, той навел глава и натиснал съответния клавиш с носа си.

Жестокост

Приятели укорили деветдесетгодишния композитор Даниел Обер, заедно останал цял живот ерген.

– Нима не можахте да си намерите едно хубаво момиче, когато бяхте млад, и да се ожените за него?

– О, пази Боже! Значи сега госпожа Обер щеше да бъде на осемдесет години – немощна, грохнала старица. Нали това би било жестоко от моя страна!

В тъмно е нужна светлина, а в беда – ум.
– амхарска–

Нарастването на лунния сърп благоприятства творческите инициативи, а намаляването на лунния сърп – освобождаване от трудности и грижи.

П. Дънов

Демостен и атиняните

Веднъж Демостен казал на Фокион:

– Ще дойде ден, когато тези атиняни, над които ти така се надсмиваш, ще изгубят разсъдка си и ще те убият!

– Това е вярно! – съгласил се Фокион. – Мен те ще убият, ако загубят разсъдка си, а теб – ако се осъзнаят.

Отзив

Йоханес Брамс и Бернхард Шолц на младини били приятели. Приятелството им продължило и тогава, когато Брамс надминал Шолц по слава. Веднъж Шолц показал на приятеля си своето току-що завършено трио и го попитал за мнението му. Брамс прегледал партитурата, позамислил се, взел последния лист между пръстите си, откъснал едно парче от него и попитал:

– Бернхард, откъде си взел тази отлична нотна хартия?

Плажът в Лисабон

На плажа в Лисабон забранили на жените да се къпят с модния бански костюм, наречен „бикини“, който се състои от горна и долна част.

Една французойка не знаела това и излязла на плажа с такъв костюм. Пазачът, който бил натоварен да съблюдава реда, ѝ обърнал внимание, че не може да се къпе с този костюм.

– Госпожо – казал той, – тук е забранено да се къпете с костюм от две парчета!

– Така ли? – попитала младата французойка. – Ами кажете тогава кое от тях да сваля?

От бодила излиза розата и от розата – бодилът.

– еврейска –

Всяко добро качество има своята лоша страна и нищо, което е добро, не може да дойде в света, без директно да предизвика съответно зло. Това е един печален факт.

К. Г. Юнг

Силата на красотата

– Анаксагоре, моят съвет е да се откажеш от милетчанката Аспасия.

– Перикле, не забравяй, че хубавата Елена става причина да бъде разрушена Троя.

– Е, не е моя вина, че боговете са дали по-голяма сила на красотата, отколкото на мъдростта.

Малък подарък

Монтескьо разговарял по важна работа с един от членовете на парламента – човек с голямо себелюбие и с малко заслуги. Философът се усъмнил в правдивостта на думите му, но събеседникът му пламенно възразил:

- Давам главата си, ако не е така, както аз казвам.
- Приемам я – отвърнал Монтескьо. – Малките подаръци поддържат приятелството.

Ползата от обявленията

Двама търговци от Чикаго разговаряли за ползата от обявленията във вестниците.

- Днес рекламата е душата на търговията – казал единият.
- Не споделям вашето мнение! – противопоставил се другият. – Преди няколко дни дадох обявление в един от нашите големи вестници, че търся нощен пазач. И знаете ли какво стана? На другата нощ магазинът ми беше наполовина ограбен.

Консултация

– Работя като кон, ям като вълк, вечер съм изморен като куче и спя като стар котарак. Не мога да разбера от какво е постоянното главоболие, което имам.

- От всичко, което чух, най-добре е според мен да се обърнете към ветеринарен лекар.

*На смелия сполуката е като сянка –
неотстъпно го следва.*

– МОНГОЛСКА –

Арабите казват, че иранците обичат поезията повече от вярата. Изказвано е предположение, че те въобще не са религиозни. Години след „революцията от 1979 г.“ „Шах Наме“ беше свалена от училищните програми като не-ислямска, а фанатици посегнаха на гробницата на Фирдоуси.

Колин Таброн

Честната жена

Добродетелната Ливия вървяла по брега на Тибър. В реката тя видяла да се къпят група голи мъже. За това научил сенатът и поискал да накаже мъжете, обаче императрицата изпратила свой приближен, който от нейно име помолил сенаторите да помилват провинените, като предал думите ѝ:

– Пред очите на честната жена голите мъже не са нищо повече от статуи.

Погребението на една опера

По височайша заповед Бюлов бил задължен да дирижира някаква слаба опера на млад композитор, протеже на високопоставена особа. Вечерта диригентът се явил пред оркестъра с черна лента на ръката, черен нагръдник и черна яка.

– В траур ли сме, маестро? – запитал го един от оркестрантите.

– Да! – отговорил диригентът. – Дойдох на погребение.

Гьоте и мадам Дьо Стал

След срещата с мадам Дьо Стал, Гьоте разказал на своите приятели:

– Интересно е да прекараш един час с такава жена! Не можам да взема думата от нея, говореше без прекъсване – макар и умно.

Приятелите го запитали:

– Ами вие какво впечатление оставихте у мадам Дьо Стал?

– Струва ми се много добро, защото ми каза, че ѝ е твърде приятно да бъде в компанията на мъж, който така внимателно я слуша.

За всяка крава ще се намери доячка.
– арменска –

Като позната компания на масата – избирам забавното пред мъдрото; в леглото предпочитам красивото пред доброто, а за сериозен разговор харесвам способността, дори да е съчетана с безчестие и други подобни неща.

Монтен

Добрият лекар

Гален, един от най-прочутите лекари на древността, казвал:
– Природата е най-добрият лекар. Тя не само лекува две трети от всички болести, но и никога не злослови против колегите си.

Волтер и Пирон

Волтер и Пирон веднъж се скарали много остро. На другия ден Пирон отишъл и окачил на вратата на Волтер картичка с надпис „Мошеник“. По това време Волтер бил у дома си и чул шума отвън, отворил вратата и забелязал, че някой бяга надолу по стълбата. Изтичал до прозореца и видял, че Пирон се отдалява по улицата. Няколко часа след това Волтер отишъл у Пирон. Той останал много изненадан от посещението му и тъй се смутил, че едва успял да промълви:

– Аз всецяло съм на услугите ви, господин Волтер! На какво дължа неоченимото щастие да бъда удостоен с вашата визита?

– Днес вие се покажете много любезен към мен. Идвали сте у дома и сте оставили визитната си картичка на моята врата. Затова сметнах за мой дълг да ви върна посещението.

Чудотворните картини

Художникът Пикасо доверил на свой приятел, известния танцьор Жозе дьо Замора, следното:

– Моите картини притежават чудотворни способности.

– Сериозно ли говориш? – зачудил се Замора.

– Съвсем! Оня ден една недъгава стара дама, возена в малка количка, посети салона, в който са изложени моите картини, и като ги видя, скочи и побягна.

На миналото всичко се прощава.
– азербайджанска –

Науката се стреми да схване света според природата на Вселената, а не според природата на човека.

Фр. Бейкън

Произнесена реч

Евдамид, придружен от свитата си, се явил в академията, за да чуе речта на Ксенократ. В този момент философът тъкмо произнесъл последните си думи и млъкнал.

– Изглежда, че той завърши и няма повече да говори – казал един от свитата на Евдамид.

– Прав е, щом вече е казал всичко, което е имал да казва – рече Евдамид.

– Но ние искаме да го чуем!

– Ами ако го посетим в края на вечерята му, ще трябва ли заради нас той да започне да яде отново!